

כתבת ארכיון

11/05/06

גאוות השכונה "ההמצאה וההצלחה של אורלי עושה גאוה לאנשים בשכונה", אחריה עוד יבואו הרבה" אומרים בשכונת התקווה

איתי חיימוביץ' ואיתי אשר
13/07/01

"משכונת התקווה יצאו הרבה כשרונות עפרה חזה, אבנר גדסי, אשר ראובני. יש לנו את בני יהודה, שאנחנו גאים בה למרות שירדה ליגה, ועכשיו יש לנו גם מדענית מפורסמת", אומר בגאווה דניאל כהן, קצב בשוק התקווה, השכונה שבה גדלה ד"ר אורלי לחסקפלן ושהתפרסמה השבוע בכל העולם. צוות המחקר שבראשה עומדת לחסקפלן פיתח טכניקה להפריה ללא זרע, באמצעות תאים אחרים מהגוף.

המשמעות היא שכל גבר עקר יוכל להפוך לאב, ונשים לסביות שרוצות להביא ילד לעולם, יהיו משוחררות מהתלות בזרע גברי. "ההמצאה וההצלחה של אורלי עושה גאוה לאנשים בשכונה", ממשיך כהן, שמכיר אותה מילדות.

"אחריה עוד יבואו הרבה, כי יש כאן הרבה אנשים מחוננים בתקווה". על פי השיטה שפיתח צוות המדענים האוסטרלים מהמכון לחקר הפוריות וההתפתחות באוניברסיטת מונאש

במלבורן, התאים נלקחים משריר הגבר או מסביב לביצית הנקבה, עוברים בעזרת כימיקלים מיוחדים תהליך במהלכו התא נפטר ממחצית מספר הכרומוזומים שלו, ומובא למצב דומה לזה של תא זרע מקורי. לאחר מכן מושתלים תאי הזרע המדומים אל תוך הביציות וכך נוצרת ההפריה. "באופן תיאורטי", מסבירה לחסקפלן, "השיטה תאפשר לזוגות שבהם הגבר אינו מייצר זרע להביא לעולם ילד משלהם, ולשתי לסביות להביא לעולם ילד כשאחת מהן תתרומם לו את הביצית והשנייה את התא שיפריה אותה". פירוש הדבר שאת הופכת את הגברים לבלתי נחוצים. "בחיים לא. אני מאוד אוהבת גברים ואת בעלי. אני לא מאמינה שאשה הגיונית תבחר ללדת בטכניקה הזו. זה תהליך קשה מאוד, שמצריך המון זמן בבתי חולים ושאיבת ביציות. ההמצאה אינה מיועדת לנשים שיכולות להביא ילדים לעולם באופן עצמאי, אלא נועדה לעזור לאנשים שבאמת זקוקים לזה".

"ראיתי עכברים מופרים ולא האמנתי"

העניין החל לתפוס תאוצה ביום שני השבוע, כשהגיעה ד"ר לחסקפלן לתת הרצאה בשוויץ. "אחרי שהבינו את הפוטנציאל בתגלית שלי, החלה המולה תקשורתית בכל העולם", היא משחזרת. "אני את רגע ההתרגשות שלי כבר עברתי לפני שנתיים במעבדה, כשראיתי עוברי עכברים מופרים בפעם הראשונה ולא האמנתי. מאז כמעט ולא הוצאתי את הראש מהזרעים, התאים, העכברים והמעבדה". כפי שאפשר להבין, הצוות של לחסקפלן כבר הצליח ליצור עובר של עכבר.

"הצלחנו להפרות ביצית של עכברה בתא גברי מגופו של עכבר זכרי", היא ממשיכה. "העובר העכברי שיצרנו מתפתח יפה ובקרב נשתיל אותו ברחמה של אם פונדקאית, עכברה. זה היה תהליך ארוך מאוד ופחות זוהר ממה שנדמה, אבל ביום שנקבל ולד של עכבר שנוולד בלי שימוש בזרע של עכבר זכר, נפתח בקבוק יין". עם זאת, לחסקפלן מודעת לצורך לבחון את השפעות ההפריה הזאת על פני כמה דורות של עכברים, בטרם ניתן יהיה לנסות אותה על בני אדם. בעתיד עלולות להתעורר בעיות בקידום המחקר, בגלל החוק האוסטרלי האוסר שימוש בבני אדם לצורכי מחקר או ניסוי. "את המשך המחקר ניאלץ לעשות מחוץ לאוסטרליה. אני מקווה שיימצא מישהו בעולם שירצה לפתח את זה למשהו ממשי. אבל לפני שחושבים אפילו לעבור לניסויים בבני אדם, צריך לחכות 12

חפש עם Google

חפש ב-NRG

ילדיכם ילמדו עברית

שלום אורח

כניסה לחשבון

המזוודה שלי

הדפסה

שלח לחבר

שמוע במזוודה

כתוב לעורך

עבור לפורום

- חדשות
- כלכלה
- ספורט
- תרבות
- טייל
- רכילות
- ברנז'ה
- הרשת
- יהדות
- ניו אייב
- תייחת
- בריאות
- יחק
- אוכל
- לוח
- קניות
- סקסי
- shox

חודשים עד שנקבל תשובות סופיות לגבי צאצאי העכברים המופרים. צריך לראות שהם נורמלים מבחינה גנטית ואז לבדוק אם הם יכולים להיות פוריים בעצמם". לחםקפלן, 39, ד"ר לפריון הגבר, הגיעה לאוסטרליה לפני 14 שנה הישר מבית החולים "בילינסון". היא נולדה בתל אביב, למשפחה בת תשע נפשות. את ילדותה העבירה בשכונת התקווה. היא למדה בבית ספר הירדן בשכונה ובתיכון עירוני ט', השלימה לימודי תואר ראשון ושני באוניברסיטת תל אביב, ולאחר מכן קיבלה מלגה ונסעה ללמוד באוסטרליה, שם סיימה דוקטורט, שם גם הכירה את בעלה, ישראלי תושב אוסטרליה. "גם בתור ילדה היא היתה מאוד רצינית ומשקיעה בלימודים, בניגוד לילדים רבים בשכונה", מספר דניאל כהן, הקצב מהשוק. "היא והאחים שלה תמיד היו שונים מהילדים האחרים. כשבשכונה הילדים התעסקו בלעשות בלגאנים ושטויות, הם היו יושבים ולומדים. כולם בשכונה הכירו את משפחת לחם. פירוש המלה 'לחם' הוא בשר בערבית, וגם הסבא של אורלי וגם הדוד שלה היו קצבים בשוק. מי שדחף אותם ללמוד ולהשקיע היתה דווקא האמא שלהם, שו למית". אורלי לחםקפלן לא שוכחת מי הביא אותה עד הלום. "נכון שהסביבה בה גדלתי שונה מהסביבה באוסטרליה בה אני חיה ועובדת כיום", היא אומרת, "אבל מה שחשוב זה מה שאני וששת האחים שלי קיבלנו מהבית. אצלנו זה היה חוק ללכת לאוניברסיטה ולעשות תואר ראשון ושני. את השכונה עזבתי מזמן, אבל אני מאמינה שכל אחד, ולא משנה מאיפה הוא, יכול להשיג כל מה שהוא רוצה. אם יש לך תמיכה מהבית, מההורים, כמו שלי היתה, השמיים הם הגבול".

גאון של אמא

"ההצלחה של אורלי נותנת לי הרבה נחת" החלום שלי היה להיות רופאה", אומרת שולמית לחם, אמא של אורלי לחםקפלן. "היה לי מאוד חשוב שהילדים שלי יהיו משכילים" בבוקר התקשרו אלי אנשים וסיפרו לי שקראו בעיתון ידיעה על אורלי", מספרת שולמית לחם, אמא של ד"ר אורלי לחםקפלן, ומתמוגגת מנחת. "התקשרתי אליה ושאלתי אותה 'למה לא סיפרת לי?'. אמרה שהיא לא יכולה לספר עד לסיום המחקר. "גידלתי את אורלי ואת ששת אחיה ואחיותיה בשכונת התקווה בזמנים קשים, אבל תמיד האמנתי שמה שחשוב הוא הבית". שולמית עברה ליבנה לאחר שבעלה, דוד, נפטר. "בעלי תמיד דאג לפרנסה ואני דאגתי שהילדים ילמדו", היא אומרת. "עליתי לארץ מעיראק, שם נחשבתי למלומדת של המשפחה. החלום שלי היה להיות רופאה והבת הגדולה שלי סיפרה לי לא מזמן, שמאז שהיא היתה ילדה, היא זוכרת אותי עם ספר ביד. אורלי עשתה את זה. היה לי מאוד חשוב שהילדים שלי יהיו משכילים. לשמחתי יש לי ילדים מוכשרים. אחד מהבנים קפץ כיתה וכולם מצליחים היום במה שהם עושים. ההצלחה של אורלי עושה אותי גאה ונותנת לי הרבה נחת".

מי אנחנו : כתבו לנו : עזרה : תנאי שימוש : מנוי לעיתון מעריב : פרסום ב - nrg מעריב